

[Udenrigsministeren.]

Del ogsaa. Det ærede Medlem mente imidlertid, at det tiltalende ved Selskabet var, at der dog var en Slags Toldsatser nogle af de Steder, her var Tale om. Ja, deri adskiller de sig jo ikke afgørende fra os, vi har ogsaa i Danmark en Del Toldsatser, der gaar ud paa Beskyttelse, men det er rigtigt, at i to af Landene er man i alt Fald videre med Toldbeskyttelse end hos os, nemlig baade i Sverige og Norge og vel ogsaa i Belgien. Kun Holland kan siges at staa i det hele og store paa et Standpunkt, der svarer til vort. Naar man ser de forskellige Kort, der fremstiller de europæiske Toldmure, er Holland og Danmark ved Siden af England de Lande, hvor Murene har en nogenlunde ensartet Højde.

Jeg kan imidlertid tilføje, at selv om der er Forskel indenfor denne Gruppe af Stater, ligner vi dog hinanden i Forhold til de andre, ogsaa for Sveriges og Norges Vedkommende er Toldmurene betydeligt lavere end for de fleste europæiske Stater paa disse kortmæssige Fremstillinger af den Isoleeringspolitik, som Europa paa dette Omraade fører til Skade for sig selv.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann havde saa et vist Haab om, at der ud af denne Konvention skulde vokse en virksom og handlekraftig Politik fra dansk Side og fra de andre Deltageres Side. Dette Haab vil jeg ikke modsige, hvis det ærede Medlem herved forstaaer nogenlunde det samme som jeg. Det ærede Medlem satte i Modsætning til hinanden Aktivitet og Passivitet, Forhandling og Tilskuerholdning paa dette Omraade.

Heroverfor vil jeg gerne sige, at vi for vort Vedkommende aldrig har været Talsmænd for, at man ikke skulde forhandle med nogen, hverken det ene eller det andet Sted, om toldpolitiske Forhold. Saa længe jeg ved, saa længe jeg har været Medlem af Rigsdagen eller fulgt Forhandlinger, har — det tror jeg at turde sige — paa et hvilket som helst Tidspunkt, hvor der har været Anledning eller Lejlighed til det, det danske Udenrigsministerium som Udtryk for de forskellige Erhvervsministerier i Danmark deltaget i og ydet sin Indsats under Forhandlinger med andre, En passiv Politik har aldrig været forkyndt.

Noget andet er, at man ikke har troet paa en stridbar Politik, der byggede paa Mulighederne ved at sætte Toldsatser op og blive ubehagelig for andre og saa love, at man siden skulde blive rarere igen og sætte dem ned. Hele denne Taktik og det Spil, som hører dertil, har man ikke troet

paa og har man ikke gjort noget Forsøg paa, ud fra den praktiske Erkendelse, at vi efter al menneskelig Sandsynlighed ikke vilde faa noget rimeligt og noget fornuftigt ud af det.

Selve dette, at man selvfølgelig skal forhandle, hvor der er Brug for at forhandle, ganske som vi har gjort det hidtil, og at man med Opmærksomhed baade skal følge og gribe ind i, hvad der foregaar paa det handelspolitiske Omraade, kan vi ikke blive uenige om. Men det ærede Medlem skal ikke gøre sig nogen Forhaabning om, at der deraf opvokser en Toldpræferencepolitik og en Toldkamppolitik af den Art, som man undertiden har drømt om. Disse Aftaler er sluttet med Ønsket om Samarbejde mellem denne Gruppe af Stater, men et Ønske om Samarbejde, der er bygget paa den Overbevisning, at en liberal Handelspolitik tjener dem alle, og at deres Formaal maa være dels at styrke hinanden indbyrdes, dels at fremme den almindelige liberale Handelspolitik i de internationale Forhold.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Drachmann: Jeg tillader mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 61).

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at forelægge Forslag til Lov om Gifte og andre for Sundheden farlige Stoffer. Med Hensyn til den danske Giftlovgivnings Historie og selve dette Lovforslags Historie skal jeg henvise til Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev forelagt i Landstinget, og til min Tale ved